

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 100 lei pe an;
pentru cântăreți și paraclišeri 150 lei.

ADMINISTRAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția economică

PASTORALA DE PAȘTI

Miron

DIN MILA LUI DUMNEZEU ARHIEPISCOP AL EPARHIEI BUCUREȘTILOR, MITROPOLIT AL UNGRO-VLAHIEI ȘI PATRIARH AL ROMÂNIEI.

Cetitorilor și toți ce vor asculta, această scrisoare pastorală, har și pace dela Dumnezeu, pace dela cel de sus, iar dela noi doriri de bine și sănătate.

„HRISTOS A INVIAT“

„Inviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă;
Hristos sculându-se din morți,
Incepătura celor adormiți s'a făcut.
Aceluia este slava și stăpânirea“...

(Sf. Ioan Gură de Aur. Cuvânt de ziua Sfintei Învieri la Domnului Hristos. „Penticostar“).

Minunea învierii Domnului nostru Iisus Hristos, revarsă în sufletele noastre o adevărată primăvară cerească.

Toate șovăielile reci ale sufletului îndoelnic și necredincios se topesc sub razele calde și binefăcătoare ale soarelui aprins de minunea Învierii.

După cum razele soarelui schimbă în timpul primăverii toată fața pământului, asemenea Sfânta Înviere revarsă în inimile noastre viață nouă, înmugurită, înflorită și dătătoare de roade binecuvântate.

Din marea minune a Sfintei Învieri, se desprinde clar tăria credinței noastre, petcuiind faptul că Domnul nostru Iisus Hristos a fost cu adevărat Dumnezeu; că toată învățătura, pe care ne-a lăsat-o în Sfintele Evanghelii și în Sfânta Tradiție,

vine dela Dumnezeu cu adevărat. De aceea Sfântul Apostol Pavel și scria: „Dacă Hristos n'ar fi înviat din morți, zădărnica ar fi fost toată propovăduirea noastră“.

Din Sfânta Inviere înțelegem, dece Mântuitorul Hristos a zis: „Cel ce va crede în mine — de va și muri — viu va fi“...

Această făgăduință ne leagă prin credință cu Dumnezeu și cu vecinicia.

Există un Dumnezeu cu adevărat. Avem un suflet nemuritor, prin care ne dăm seama, că suntem făcuți — cum spune Sfânta Scriptură — după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Sprijiniți pe acest adevăr evanghelic, mărturisim în simbolul nostru de credință ortodoxă: „Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie“...

Fără această lumină creștină a vieții noastre, am rămâne în viață într'un complot întuneric, ca și niște jivini ce se târăsc pe pământ și-și așteaptă sfârșitul.

Iată, dece cuvintele preotului din fața sfântului altar în noaptea învierii răsună cu un înțeles așa de adânc pentru viața creștină, când înalță făclia aprinsă înaintea credincioșilor și rostind cu glas puternic: „Veniți de primiți lumină!“...

Iubiți Creștini!

Câți oameni nu uită în vremea noastră, că au un suflet nemuritor și — chiar de vor muri — vor învia odată la judecata din urmă și-și vor da seama de faptele lor, înaintea lui Dumnezeu...

Dintre acești necredincioși câți nu se sinucid, după ce săvârșesc rele în viață, în nădejdea că — distrugându-și partea omenească a ființei lor, — totul s'ar termina. Și aceasta o fac în speranța, că — scăpând de pedeapsa judecății omenești, — pot să scape și de judecata dumnezească, în care nu cred.

Am ajuns, să vedem în zilele noastre, în deosebi în lumea orașelor chiar o adevărată epidemie a sinuciderilor.

Aceasta dovedește prăbușirea atâtor suflete omenești în valurile necredinței și deci, ale întunerecului. Asemenea oameni nu mai cred în Dumnezeu; numai cred, că au suflet nemuritor; nu mai cred în învierea morților și nici în judecata din urmă.

Cât de nefericită și zbuciumată și fără rost este viața unor asemenea oameni pe pământ și cât de condamnată este hotărîrea lor dincolo, după moarte! Din fericire însă, această nenorocire se observă mai mult în lumea orașelor mari ale țării în cazuri reduse și nu și în viața satelor noastre. Căci acolo unde este credință, acolo unde viața este luminată de făclia Evangheliei Mântuitorului Hristos, este viață liniștită și încununată de izbândă, așteptând la timpul său sosirea chemării Părintelui Ceresc.

Sufletul creștin cu adevărat, înțelege rostul acestei vieți, simte pe Dumnezeu și își lasă viața condusă de sfaturile și exemplele date de Domnul nostru Iisus Hristos.

Aceasta este atmosfera pioasă a sufletelor, ce se hrănesc și se întăresc cu rugăciunea în fața sfintelor altare, ascultând cuvântul lui Dumnezeu și tâlmăcirea lui, după legea noastră strămoșească, cum spune și sfântul Ioan Damaschin: „Noi toți vom învia; sufletele noastre se vor uni din nou cu corpurile noastre, ce nu vor mai păcătui; noi ne vom prezenta înaintea judecății Domnului Hristos. Acei care vor fi făcut bine, vor străluci ca soarele în viața veșnică, cu îngerii, cu Domnul nostru Iisus Hristos, putând să-l vadă întotdeauna și — fiind văzuți — vor gusta o bucurie ce nu se poate descrie“...

Acesta este sentimentul creștinesc, pe care-l trăim cu toți, când unii altora ne adresăm cuvintele: „Hristos a înviat!“ și „Adevărat a înviat!“ Pentru că — înțelegând însemnătatea acestui adevăr dumnezeesc — putem vedea mai departe tot firul senin al vieții noastre creștinești.

Iată dece Sfântul Ioan Gură de Aur, marele părinte bisericesc al întregii creștinătăți din primele secole creștine, ne sfătuiește pe toți pentru ziua mare a Sfintei Invieri, să simțim această bucurie creștină și să ne schimbăm viața din momentul, când înțelegem și credem în minunea Sfintei Invieri a Domnului Hristos: „Nimeni să nu plângă pentru sărăcie, căci s'a arătat împărăția cea de obște. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că iertare din groapă a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a slobozit pe noi moartea Mântuitorului... Inviat-a Hristos și se

bucură îngerii. Inviat-a Hristos și viața viețuește. Inviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă“.

Acești fiori de credință trebuie să-i simțim azi și noi, iubiți frați credincioși. Căci această înțelegere se desprinde din lumina îngerească, de lângă mormântul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Cu părintească dragoste vă repet deci chemarea sfântă a Bisericii noastre strămoșești, ce se rostește în Sfintele locașuri în noaptea sfântă: „Veniți toți credincioși,

să ne închinăm Sfintei Invieri a lui Hristos! Că iată a venit prin cruce bucurie la toată lumea, totdeauna binecuvântând pre Domnul, lăudăm învierea lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pre moartea a stricat“. Amin.

Cu patriarhicești binecuvântări,
Al vostru binevoitor,

Patriarh, MIRON

Consilier referent, M. BULACU

București, Sfintele Paști 1936.

LEGE

PENTRU MODIFICAREA ART. 19 ȘI 21 DIN LEGEA PENTRU ORGANIZAREA BISERICII ORTODOXE ROMÂNE DIN 6 MAI 1925.

Art. 19. — Cheltuielile pentru întreținerea cultului, a slujitorilor și așezămintelor Bisericii Ortodoxe, se vor plăti de către Stat, care va înscrie în bugetul său anual sumele trebuitoare, atât pentru plata salariilor, cât și a cheltuielilor materiale.

Bisericile cu averi proprii, fără destinație specială, la 1 Aprilie 1936, vor acoperi toate aceste cheltuieli din veniturile lor. În cazul, când aceste venituri acoperă numai în parte cheltuielile, Statul va plăti diferența.

Art. 21. — Slujitorii Bisericii și ai așezămintelor sale sunt funcționari publici. Ei se vor bucura de toate drepturile și se vor su-pune tuturor obligațiilor specificate în statutul funcționarilor publici, numai în ce privește plata salariului.

Normele generale de plată a salariilor vor fi fixate printr-o lege ulterioară. Până la întocmirea acestei legi, normele vor fi cele stabilite prin ștatele de serviciu, care însoțesc bugetul anual al statului.

Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 31 Martie, anul 1936 și s'a adoptat cu unanimitate de optzeci și două voturi, iară la Cameră în ședința dela 2 Aprilie 1936.

Legea cuprinde îndatorirea statului de a plăti din bugetul său cheltuielile de întreținere a Bis. ortodoxe: salarii, materiale, etc.

Dar—precum se vede— legea nu normează locul de încadrare a preoților în șirul funcționarilor, cari slujesc statul. Aceasta se rezervă unei legi ulterioare, când va trebui să se ție cont de gradul de pregătire.

Deci — deocamdată — s'a retras legea așa numitei „Casa Cultelor“, cari cuprindea o nouă secularizare a averilor bisericești ort. Noi abia am început la eparhii a ne înjgheba oarecari fonduri, căci înainte de noua lege 1925 eparhiile nu erau în vechiul regat „persoană juridică“ și astfel nu puteam avea fonduri, etc. Iară parohiile după noua lege încă au început a se întări. A vărsa acum venitele în „Casa Cultelor“ înseamnă a le lua din nou pentru viitor orice posibilitate de dezvoltare, de progres, de sporirea așezămintelor bisericești. Aceasta ar fi o adevărată atrofiere a bisericii noastre, condamându-o la o continuă luptă pentru existență. — S'au făcut în ultimele săptămâni 2 proiecte de legi. Unul s'a întors la cererea Sf. Sinod; iar al II-lea la stăruința I. P. Sf. Patriarh Miron. Spre a se vedea primejdioasele sale dispoziții îl publicăm aci.

PROIECT DE LEGE PENTRU ÎNFIINȚAREA CASEI CULTELOR

ART. 1. — Până ce Statul va putea plăti integral salariile membrilor clerului și celui alt personal bisericesc, se înființează, pe lângă Ministerul Instrucțiunii, Cultelor și Artelor, o „Casă a Cultelor“, al cărei scop este procurarea fondurilor necesare pentru acoperirea diferenței ce rezultă din cuantumul salariilor înscrise în buget față de prevederea bugetară.

ART. 2. — Casa Cultelor se va alimenta:

a) Din contribuțiile pe care Ministerul Cultelor le va impune cultelor, la alcătuirea bugetului, din veniturile libere ale parohiilor și bisecilor;

Cota de contribuție va fi stabilită de Ministerul Cultelor, după criteriile prevăzute de legea pentru regimul general al Cultelor.

În măsura posibilităților bugetare și a necesităților respectivelor culte, Ministrul Cultelor va putea reduce cotele stabilite.

Repartizarea pe parohii se va face de fiecare eparhie în parte, luându-se ca bază veniturile pământurilor și caselor cari nu sunt în folosința personalului bisericesc și alte eventuale venituri libere, sub rezerva controlului și aprobării de către Ministerul Cultelor.

În caz când eparhiile nu ar face această repartizare, Ministrul Cultelor va repartiza din

oficiu cota de contribuție revenită Eparhiei respective procentual pe toate salariile acelei Eparhii.

Aceste contribuțiuni vor fi vărsate integral, lunar sau trimestrial Ministerului Instrucțiunii, Cultelor și Artelor pentru Casa Cultelor.

La cerere, Ministerul Cultelor poate încuviința ca aceste sume să fie plătite și direct personalului bisericesc după state aprobate în prealabil de Ministru.

b) Din economiile realizate în cursul anului bugetar în bugetul Ministerului Instrucțiunii, Cultelor și Artelor pentru Culte;

c) Din contribuțiile pe cari i le va acorda Statul pe cale de credite.

Casa Cultelor și Serviciul inventarierii averilor bisericești vor forma o singură direcție în Ministerul Instrucțiunii, Cultelor și Artelor și vor fi conduse de un Director.

ART. 3. — Ministerul Cultelor, în înțelegere cu Ministerul Finanțelor, va stabili și decreta în Regulamentul acestei Legi modul de funcționare al Casei Cultelor și tehnica operațiilor ei.

ART. 4. — Această Lege intră în vigoare odată cu aplicarea bugetului exercițiului financiar 1935-1937.

Ministrul Cultelor și Artelor, A. LAPEDATU

MISIUNEA RELIGIOASA DELA PLOEȘTI

Înalt Prea Sfințitul și Prea Fericitul Patriarh Dr. Miron Cristea, în dorința de a da cât mai mult avânt propagandei religioase, a fixat o zi de misiune religioasă în Ploești pentru ziua de 26 Martie c., trimițând aci pe P. S. Arhiepiscop Veniamin Ploșteanu, vicarul Sfintei Patriarhii, și pe P. C. Consilier referent cultural Pr. Mihail Bulacu, înconjuțați de protoierei Capitalei și de clerici profesori universitari și secundari.

P. S. Arhiepiscop Veniamin însoțit de P. C. Pr. C. Georgescu-Silivestru, Protoiereu I, al Capitalei, a venit de dimineață, vizitând mănăstirea Ghighiu, câteva biserici din Ploești, liceul de băieți și fete, asistând și examinând la lecțiile de religie.

După amiază la ora 4,20, a sosit cu trenul

grupul de misionari în frunte cu Păr. Consilier Mihail Bulacu.

* * *

Programul de misiune s'a desfășurat astfel:

1. La liceul de băieți Sf. Petru și Pavel, în amfiteatru, erau adunați peste 500 elevi de curs secundar.

Păr. Protoiereu Aurel Popescu, a deschis ședința, mulțumind d-lor Directori care au dat concursul ca elevii să vie în număr mare. A recomandat pe conferențiarul Pr. G. Comana, profesor scriitor și predicator de mare merit din București.

Păr. Prof. Comana, într-o expunere aleasă, simțită și atrăgătoare, a dat sfaturi înțelepte elevilor, să se ferească de micile greșeli și

păcate ce se săvârșesc în școale, însuflând tuturor un puternic simțământ religios.

Au mai vorbit la urmă: *d-l Stoica Teodorescu*, directorul liceului și *P. C. Arhimandrit Iuliu Scriban*.

2. *La biserica Sf. Impărați*, a fost al doilea centru de misiune pentru elevele de curs secundar.

Aproape 1000 de eleve umpluseră biserica, până la ultimul loc încă de la ora 4.

P. S. Arhiepiscopul Veniamin a oficiat un împunător Tedeum asistat de un sobor de preoți condus de *Protoiereul Georgescu-Silivestru*, care a cântat cu vocea sa aleasă și puternică „*Impărate Ceresce*“.

Păr. Dr. H. Roventă, profesor universitar, a ținut apoi o admirabilă conferință. A arătat că femeia, care era disprețuită, și înjosită la popoarele păgâne, numai creștinismul a scăpat-o din această stare umilitoare.

A dat exemple de nenumărate sfinte martire și cuvivoase, în frunte cu *Maica Domnului*, care trebuie să servească ca model tinerelor eleve.

Păr. Protoiereul Aurel Popescu, a mulțumit ca profesor din partea elevelor, care și fac datoria de creștine cu multă pătrundere sufletească. Elevele au cântat apoi în cor „*Tatăl Nostru*“.

La terminarea asistenței a fost fotografiată în fața bisericii, de valorosul ziaris *C. Dragomirescu*, dela „*Universul*“.

* * *

3. *La biserica Sf. Ioan*, la ora 6 misionarii și poporul în frunte cu *P. S. Arhiepiscopul*, au pornit în pelerinaj dela biserica *Sf. Impărați* la biserica *Sf. Ioan*.

S'a oficiat aci mai întâi sfințirea artoselor.

P. S. Arhiepiscopul Veniamin, a vorbit apoi poporului adunat din toate straturile sociale, care nu mai încăpea în biserică, despre „*Buna-Vestire*“. Intr'o expunere pătrunzătoare a arătat situația locurilor pe unde a trăit și călătorit „*Maica Domnului*“, *Nazaretul*, *Egiptul* etc., văzute de *P. S. Sa*.

Cuvântarea *P. S. Arhiepiscopului*, a produs o adâncă impresie și îndemn la piozitate pentru întreaga asistență.

Păr. Consilier Mihail Bulacu, a urmat la cuvânt. Vorbirea sa a fost atât de clară, curgătoare, liniștită, încât fiecare cuvânt pătrundea în inimile celor ce-l ascultau cu o

atenție deosebită. A arătat cum învățăturile Bisericii noastre ortodoxe, ca și serviciile divine de zi și de seară, dau balsamul trebuit în toate greutățile vieții.

Părintele Protoiereul Aurel Popescu, ca încheiere a arătat că *Ploeștenii* sunt oameni cu multă credință, care nu vor uita clipele acestea, când au ascultat slujba arhierască și cuvântările minunate. A rugat pe Dumnezeu să dea sănătate *I. P. S. Patriarh*, *P. S. Veniamin*, și tuturor misionarilor, care s'a ostenit să vie în orașul nostru.

Întreaga asistență a cântat apoi: „*Tatăl nostru*“ și „*Pre Stăpânul*“, plecând la fabrica „*Astra-Română*“ unde s'a ținut o altă ședință cu muncitorii, într'un autobuz mare, dat de *d-l Primar I. Predescu*, căruia i se cuvine mulțumiri, pentru concursul ce a dat.

* * *

4. *La Biserica Sf. Nicolae Vechi*. S'au sfințit artose de un sobor de preoți în frunte cu *Părintele Protoiereul Stoica Ionescu*, din capitală, la ora 6^{1/2}.

Păr. C. Popescu, președintele cercului II pastoral, a recomandat în cuvinte frumoase pe *Părintele Protoiereul Ionescu* din București care va vorbi:

Păr. Protoiereul Stoica Ionescu, a cuvântat în chip ales despre criza morală a vremii. Suferinzii, săracii, desnădăjduiții să se gândească la suferințele Mântuitorului, singurul care poate da mângâiere, căci El a spus: „*Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați*“.

Păr. Prof. G. Comana din București, a vorbit apoi copiilor de școli primare, care erau de față cu părinții. Cu povestirile care le-a spus, a stors lacrimi celor de față.

Pr. D. Roman, parohul bisericii *Sf. Nicolae*, a mulțumit conferențiarilor, arătând că poporul pleacă îmbogățit sufletește.

* * *

5. *La fabrica petroliferă „Astra Română*“. Intr'o mare sală erau adunați mai multe sute de muncitori.

Păr. Arhimandrit Iuliu Scriban în vorbirea sa frumoasă plină de exemple a dat sfaturi folositoare muncitorilor, cum să-și ducă viața creștinește, ferindu-se de patimi rele.

În timpul acestei vorbiri, a sosit *P. S.*

Veniamin înconjurat de 20 de preoți, veniți la biserica Sf. Ioan.

Momentul a fost impresionant când odată cu intrarea în sală s'a început să se cânte „Prea Stăpânul“.

Toți muncitorii s'au ridicat în picioare.

Păr. Mihail Șerpoianu, din București, a vorbit cu multă căldură despre păcatele mai mici pe care mulți nu le iau în seamă, dar adunate treptat, fac mult rău omului. Prin sfintele taine ale bisericii se curăță de păcate.

P. S. Arhiepiscopul Veniamin, a vorbit muncitorilor ca un părinte sufletește, aducându-le binecuvântarea I. P. S. Patriarh.

Păr. Protoiereu Aurel Popescu, a adus mulțumiri conducătorilor societății și preotului local, cari au primit bucuros venirea misiunilor în mijlocul muncitorilor.

Este bine să se știe că majoritatea miilor de muncitori din Ploești, sunt creștini adevărați, cu frică de Dumnezeu. Când Sfinția Sa a încheiat „Trăiască muncitorimea creștină“, sutele de muncitori au strigat într'un glas „ura“.

Păr. M. Davidescu, a vorbit ca preot local, arătându-și mulțumirea că cei de față au venit în enoria Sf. Sale.

La sfârșit cei de față, împreună cu toți muncitorii, după îndemnul P. S. Arhiepiscopului, au cântat „Tatăl nostru“.

Într-o atmosferă înălțătoare, cu satisfacția pe fața tuturor, înalții misionari, au plecat din mijlocul muncitorilor, cântându-se: „Prea Stăpânul“.

La toate aceste cinci centre de misiune religioasă, s'au împărțit gratuit 2000 exemplare din tipăritura „Priveghiați și vă rugați“, cu articole scrise pentru această zi de misiune, de următorii preoți: Preot Aurel Popescu, Pr. Al. P. Strejnicu, Pr. Al. Vlaiculescu, Pr. D. Roman, Pr. I. Minculescu, Pr. I. Manu, Pr. O. Arvanitache și Diacon I. Socianu.

Ziua de misiune din Ploești, a fost o adevărată sărbătoare creștinească, care a adus o nespusă mulțumire sufletească atât popoului cât și misionarilor cari au luat parte.

Asistent

C R O N I C A E X T E R N A

LUCRAREA MISIONARA LA EPARHIA ORTODOXA ROMÂNĂ DIN AMERICA

Un indemn arhieresc

Către iubiți mei fii sufletești

Este o datorie de bun creștin să se spovedească flecare și să se comunice în toate cele patru posturi de peste an, ori măcar odată, în postul sfințelor Paști. Ne obligă și porunca bisericească a 4-a.

În primul rând, trebuie să premeargă, cu pildă de indemn, membrii Consiliului parohial. Ei au fost distinși, de comunitatea bisericească, cu rolul de conducători și îndrumători ai vieții religioase și bisericești, în parohie.

Potrivit prevederilor Statului de organizare al Bisericii, membrii Consiliului, se aleg dintre credincioșii „cari au dat dovadă de dragoste și interes pentru Biserică și s'au distins prin purtare exemplară și viață creștinească“.

Iar printre atribuțiile Consiliului parohial sunt acestea: „Supravegherea vieții religioase și morale a parohienilor și luarea de măsuri

pentru desrădăcinarea obiceiurilor rele, și a desfrâului, prin mijloace potrivite...“

Ca să poți îndruma viața altora, trebuie mai întâi să fii însuși pe drumul drept, pe calea mântuirii!

Mărturisirea copiilor de școală să se facă în săptămâna înainte de Florii, în zilele și orele anume fixate. Cei până la 7 ani, vor fi catehizați deodată, împreună, citindu-li-se rugăciunile de iertare și deslegare. Dela 7 ani în sus, vor fi mărturisiți individual.

Împărtășirea copiilor cu sf. Cuminăcătură, se va face la sf. liturghie, în Sâmbăta Floriilor — Sâmbăta lui Lazăr — de dimineață. Ar fi de dorit și frumos ca cei ce se împărtășesc întâiași dată, să vină la biserică însoțiți de nașii lor, și pe cât se poate și de părinții lor. Bine și frumos ar fi, ca toți școlarii minori să vie la Împărtășanie cu nașii și părinții lor, să se împărtășească și ei deodată cu copiii lor; părinții și copii, cari se hrănesc la aceeași masă zi de zi, să se cuminece și din același pahar duhovnicesc.

Copiii și toți cei ce se împărtășesc se vor

prezenta curat îmbrăcați și vor avea lumânare în mână, pe care o vor aprinde până ascultă, în genunchi, rugăciunile de pregătire la sf. Cuminecătură; le vor stinge apoi și le vor da în mâna nașilor, sau a părinților, până se duc în rând, cu mâinile încrucișate pe piept, să ia sf. Cuminecătură; și le vor aprinde iarăși când li se citește rugăciunea de mulțumire, după sf. împărtășanie. Apoi, fiecare își duce laminița sa acasă și o păstrează tot anul, sa fie la îndemână, la orice ocazie.

La finea sf. liturghii copii iasă din biserică în liniște și ordine desăvârșită, câte doi. Și așa vor eși întotdeauna din biserică, nu deavalma și zgomotos. Trebuie să aibă simțul ordinei și sentimentul de sfială în biserică.

Tineretul socotesc potrivit să fie pregătit prin mărturisire, spre a se împărtăși cu sf. Cuminecătură, în Dumineca Floriilor, ca toți, pregătiți sufletește de marele praznic, să se învrednicească de bucuria Învierii Domnului.

† Episcop Policarp.

(Din reviste Solia Nr. 3 din Martie a. c.)

C   Ă   R   Ț   I

Carte de rugăciuni pentru tot Românul

întocmită de Înalț Prea Sfințitul Domn Domn
Dr. MIRON CRISTEA, Patriarhul României.

„Cartea de rugăciuni“ întocmită de Înalț Prea Sfințitul Patriarh a fost trasă în ediția III.

Înregistrăm aceasta cu tresărire de inimă.

În vremea de față, când literatura pernicioasă de suflet a ajuns la mare circulație, când volumele colorate torid năpădesc vitrinele librăriilor, cu titluri tari, cum numai din hrubele de perversitate ale unor suclate bolnave ar putea ieși, — faptul este deosebit de îmbucurător și semnificativ.

El arată o sănătoasă mișcare a pietății creștine.

În mijlocul putrejunii contemporane, duhul înviorat al Sfințelor Evanghelii își face tot mai mult loc.

Biruitu-s-au hotărârile firii celei rele întru noi, spre rușinarea protivnicului!

„Cartea de rugăciuni“ nu trebuie să lipsească nici unui bun creștin. Ea este un adevărat îndreptar pentru

viața noastră. Cuprinde tot felul de sfaturi trebuitoare; îndemnuri și rugăciuni pentru orice împrejurare: ce trebuie să știe creștinul ortodox; rugăciunile obișnuite, rugăciune pentru ingerul păzitor; rugăciuni de dimineață; rugăciuni de seară; rugăciunea școlarului; rugăciunea fiilor pentru părinți; rugăciunea părinților pentru fiii lor; rugăciunea pentru un binefăcător; rugăciunea unui soț pentru soția sa; rugăciunea unei soții pentru soțul său; rugăciunea la ziua numelui sau a nașterii; rugăciunea când cineva se află în nenorociri și în supărări, etc.

Între rugăciunile din această neprețuită „Carte“ sunt unele alcătuite de însuși Înalț Prea Sfințitul Patriarh, ca: „rugăciunea pentru cei plecați în America sau în alte țări streine“ sau „rugăciunea pe care e dator fiecare român s'o citească în fiecare Duminecă și sărbătoare“, — o neprețuită comoară de avere și simțire creștinească. Pentru frumusețea ei rară, cităm aci o parte: „Doamne, Dumnezeu iubirii, Tu care cunoști patima cârtirii, a invidiei, a urei, pismeii, a dorului de răsbunare și a împărăcherilor tu toate păcatele noastre, cari de veacuri ne-au destrămat multe porniri nobile și au zădărnicit mărețe gânduri: — Fă să piară dintre noi pisma, răutatea și oarba neunire, ca astfel — cel puțin pentru viitor — să nu ne cadă rău însușirile bune ale de-aproapelui și virtuțile vecinului nostru; ci privindu-se toți ca frați chemați a lucra împreună, fiecare la locul său — să sărim toți pentru unul și unul pentru toți, întru întruparea tuturor mărețelor gânduri, ieșite din orice parte, și să înceteze — spre binele tuturor — pentru totdeauna, războiul cel dintre noi, care avem trebuință atât de mare nu de împărăcheri, nu de destrămare, ci de închegare și înfrățire“.

Tipărită curat, pe hârtie velină, cu pioase ilustrațiuni și vignete, „Cartea de rugăciuni“ se prezintă în superioare condițiuni tipografice. Prețul ei este de 25 lei.

Părintele Mitrucă D. Antal dela Biserica Bradu-Boțeanu din București, care a îngrijit de apariția ei, merită toate laudele. Aceleași laude se cuvin și Tipografiei Cărților Bisericești.

Pr. PARASCHIV ANGELESCU

■ **Cultura albinelor**, de Constantin V. Lascăr, cântăreț, 30 lei, Tipografia Cărților Bisericești.

E o carte care după titlu, face parte din domeniul apiculturii, latură încă neapreciată îndestul, deși această problemă a creșterii albinelor ar trebui să prezinte un deosebit interes și atenție pentru satele noastre românești și'n deosebi pentru Biserică, deoarece ea are neapărată trebuință de ceara parfumată a albinelor culeasă din florile câmpului binecuvântat de Dumnezeu.

Oricui îi cade în mână această broșurică numai de 80 pagini și ar ceti-o, sunt îndreptățiți să o va savura până la ultimele cuvinte pline de deliciul mierii.

Autorul cu un stil plăcut și viu, ca mirosul parfumat al florilor de Mai îmbibat cu aromă de tămâie dela altarul sfânt, reușește minunat să poarte pe cetitor în lumea plină de viață, farmec și exemplu de muncă a micuțelor și harnicilor

albine. C'ănt'r'un câmp plin de miraj și poezie, ascultî viața acestor vietăți mici. Rămăi uimit de ce găsești la ele: muncă, voioșie, cântec zumzăit fermecător, solidaritate, virtuți ce adesea nu se găsesc întru totul desăvârșite nici la noi oamenii. Și atunci autorul pe bună dreptate susține, că actuala criză spirituală-morală ar fi în mare măsură rezoivată, dacă noi românii am adopta solidaritatea albinelor, care au ca deviză: „totul pentru stup, nimic pentru albine”.

Pe stupari, îi înfățișează în general, ca oameni pașnici, răbdători, echilibrați și cu seninătate pe față.

Cât privește foloasele materiale ce au crescătorii de pe urma albinelor, ne arată că chiar și vizitele făcute florilor, aduc deodată două servicii: fecundarea florilor prin purtarea polenului din floare'n floare și distrugerea ouălor și insectelor ce atacă floarea și deci fructul (Pag. 2).

Deacea și conclud: „O grădină fără albine e tot așa de tristă ca o casă fără copii, ca o pădure fără păsări și ca o biserică fără credincioși (Pag. 7).

Vorbind de miere ne face o socoteală modestă dar uimitoare: „Dacă fiecare sat ar avea 100 de stupi și fiecare stup ar da 20 kg. miere, vîndută la 30 lei kg. am avea: $100 \times 20 \times 30 = 60.000$ lei. Dacă numai 1000 de sate ar avea câte 100 stupi îngrijiți rațional, ar fi: $60.000 \times 1000 = 60.000.000$ lei. (Pag. 3).

Dar ceara binecuvîntată prin mirosul ei plin de parfumul florilor?!.. Până când însuși veninul inoculat de mușcătura albinei e un remediu pentru reumatism!..

Această succintă recenzie nu poate înfățișa toate calitățile și frumusețile de detaliu ale lucrării, deaceea recomandăm călduros cetirea sa în întregime, nu numai pentru că ea este un currier prețios pentru stupari, ci și pentru faptul că în viața albinelor se găsesc virtuțile cele mai necesare vieții sociale, bătuită azi îndeosebi de criza spirituală..

Folosul cărții nu este deci numai de ordin practic, ci și de ordin spiritual-moral actual.

Deaceea nădăjduim că slujitorii altarelor vor ști să dea toată atenția creșterii albinelor spre folosul material și sufletesc al credincioșilor și îndeosebi al însăși Bisericii, de dorit, cu vremea, să avem un lucru centralizat, acum însă, de așteptat începuturi fie chiar izolate.

I. BONCESCU, student

■ „Urme românești în Răsăritul Ortodox” de Dl Marcu Beza, Consul General al României la Ierusalim, — Cartea Românească — București 250 lei.

Cartea cuprinde următoarele capitole: Urme românești în: Muntele Sinai, Mănăstirea Sava, la Ierusalim, la muntele Athos, în Cipru, la Meteore, în Stambul, la Mănăstirea Sinai, la Ierusalim, la Atena, Efir, Rodos și Paros, cu o serie

de tablouri, icoane și fotografii de texte, odoare, vase sfinte, mai ales cărți sfinte și tablouri istorice, unele în culori.

Se recomandă parohiilor și bibliotecilor în deosebi.

I. B.

INFORMAȚIUNI

■ *Cetitorilor revistei noastre le urăm trăirea cât mai creștinească a Sf. Sărbători și le zicem: „HRISTOS A ÎNVIAT”.*

■ Pentru prezidarea conferințelor generale pastorale au fost degeși în anul acesta, următorii P. C. Preoți: P. C. Econ. P. Vintilescu, profesor universitar, la C.-Lung; P. C. Arhim. Efrem de la catedra Sf. Mitropolii, la Târgoviște; P. C. Econ. D. Georgescu, Profesor și Revizor eparhial, la București; P. C. Protoiereu Aurel Popescu, Profesor, la Ploiești; P. C. Pr. M. Bulacu, consilier cultural, la Giurgiu și P. C. Pr. Gh. V. Butnariu dela Biserica Domnița Balașa, la T. Magurele.

■ În anul acesta conferințele generale pastorale se vor ține în luna Maiu și anume seria I pentru data de Marți 5 Maiu a. c., și seria II-a pentru data de Marți 12 Maiu a. c.

Subiectul teoretic este: Metoda practică a predării învățământului religios în școala primară. Subiectul va fi însoțit în tratare și de lecții model predate la elevii școalelor primare locale.

Subiectul practic este: „Cum s'ar putea crea mijloacele necesare în mod practic, pentru realizarea propunerilor exprimate în conferința dela Bușteni, în ceea ce privește editura centrală și colportagiul de cărți religioase culturale”.

Conferințele se vor ține în centrele județene ca și în anul trecut.

SUMAR:

Pastorală de Paști	I. P. S. Patriarh
Lege pentru art. 19 și 21.	Cronicar
Misiunea religioasă la Ploiești	Asistent
Cronica Externă	P. S. Policarș
Cărți	***
Informațiuni	***